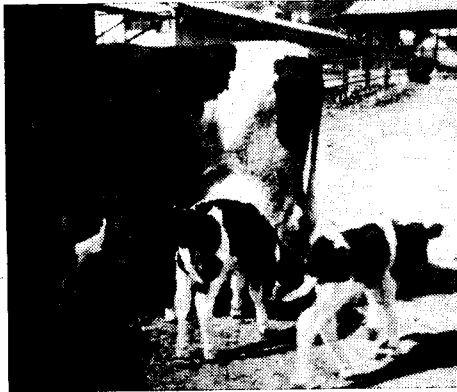

זכינו בשלישיה!

שניים יונקים והשלישי רץ לצידו השני של העטין כדי לזכות בפטמה מלאה נוספת...

גחה מתמדת על מצבה (קיבלה גם אנטיביוטיקה במשך יומיים), התאוששה לגמרי ובבוקר החלב הראשונה הגיעה ל-37.6 ק"ג חלב. תקופת ההריון שלה נמשכה הפעם 274 יום; היא התעברה מהזרעה אחת בזרימת הפר "עדי" ב-15.6.67. בהמלטותיה הקודמות היא ילדה רק וולדות יחידים.

בהזדמנות זו כדאי לציין שבמשקנו אנו מגדלים את כל התאומים, ובמקרה של לידת תאומים משני המינים (עגל ועגלה), הננו מגדלים גם את העגלה ובגיל של שנה נערכת לה בדיקה יסודית של איברי המין על ידי הרופא; כשמתברר שהיא עקרה לחלוטין, או שאיברי המין שלה אינם נורמאליים, מוציאים אותה לשוק הבשר.

אף-על-פי שבספרות המקצועית מציינים גם אחוז ידוע של פוריות בעגלות כאלה, הרי אצלנו — טרם זכינו בכך.

מפאת המחיר הטוב לבשר-עגלות כאלה, שלא העלו עודפי-שומן (חילב) בגופן, משתלם בהחלט לגדל אותן, כפי שהננו נוהגים עד עתה. בגיל של 14 חודש הן מגיעות למשקל של 380-400 ק"ג והננו מקבלים 2.50-2.60 ל"י בעד ק"ג אחד חי (נטו).

מרדכי ולך

גניגר, אפריל 1968

הפרה "רבע" ילדה בהמלטתה ה-4, ביום 9.3.68, שלושה עגלים חיים; קטנים אמנם מן הרגיל, אך בכל זאת בעלי משקל-גוף מתקבל על הדעת: 26 ק"ג, 27 ק"ג, 32 ק"ג; ובס"ה משקל השלישיה בלידה היה 85 ק"ג. הטיפול בוולדות הרכים-רכים אלה הוא הרגיל והנהוג בעדרנו: יניקה חופשית אצל האם במשך 4-3 ימים (הפעם השארנו את העגלים ליד אימם במשך 5 ימים). היה מעניין להתבונן ביניקתם הנמרצת והשיטתית; בתחילה תופס כל אחד פיטמה וגומרת, ואז — הזרין שביניהם, עובר לפיטמה הרביעית, שטרם נוצלה; שכנו תופס את זו שנתפנתה, וכך הלאה. ב"שיטה" זו סובבו העגלים את האם הוציאו ממנה את החלב שלה עד תום. התנהגותם היתה ממש "תינוקית"; כל פעם, כשהתעוררו משנתם, ניגשו מיד ליניקה. מאז שהופרדו מהאם, הם מקבלים משקה "מילקיוויט", והחל מהשבוע ה-3 לחייהם מגישים להם גם מעט שחת וכופתיות מ"מ. יש לציין שלא היו לנו איתם "בעיות" כלשהן עד עתה ושלושתם מתפתחים יפה. אחד מהם לוקה בשילשול קל, אך אין זה מדאיג במיוחד, כי הוא חלה בגיל של חודש, תיאבבנו לא נפגם והוא מגלה עירנות רבה כשני האחים שלו.

הפרה עצמה סבלה, כנראה, בהביאה "שלושה בכרס אחת", ורק לאחר הפרדת הוולדות והש-

"טיול של שבת עם אמא"